

[Glistrup]

domme ganske frit inden for Europa, og derefter er prisniveauet det, vi har nu, det, priserne er eksploderet til i forhold til det, vi havde for nogle år siden, da vi var et lille hjemmefødningsindgroet småsamfund. Det er så inderlig ligeegyldigt. Vi skal sammenligne med, hvad priserne er på Champs-Élysées, på hovedstrøgene i Frankfurt og London osv. sammenlignet med, hvad de er på Vesterbrogade. Her viser det sig altså, at det prisniveau, som er det relevante i denne forbindelse, nemlig det london-ske, det frankfurtske osv., er væsentlig højere. Derfor er der produktion bagved – for nu at bruge SF's udtryk. Det er reelle priser, som der udmåles lån på i Kreditforeningen Danmark, og det skal de have lov til at blive ved med uden statslige barnepiger.

Jørn Jespersen (SF):

Både hr. Bollmann nu og boligministeren tidligere har været inde på, at en af indvendingerne mod forslaget var, at der eventuelt var andre investorer, der ville gå ind og sætte risikovillig kapital i ejendomsspekulation, hvis vi begrænser kreditforeningernes muligheder. Det er rigtigt, det skal jeg ikke afvise. Jeg synes nok, at der har været et par bankeeksampler på det sidste, der med al tydelighed viser, hvilken risiko der er ved det. Jeg kan ikke forestille mig, at boligministeren mener, at det ville være udmærket med flere af den slags bankeeksperimente og bankkrak til følge.

Man kan kun sige én ting til argumentet, nemlig at hvis det viser sig, at bankerne også finansierer den slags spekulationer, er det næste skridt et indgreb over for bankerne. Det er der ingen vej uden om. Det er da meget muligt, at vi skal til at have fat i Banktilsynet og være lidt opmærksom over for, om dets kontrol er tilstrækkelig effektiv. Det er ikke noget argument – for man kan lave noget skadeligt på en anden måde, end det er blevet dokumenteret, det bliver gjort for øjeblikket – for ikke at sætte ind over for problemet. Det er kun et argument for, at der måske skal endnu flere midler til, end der er foreslået.

Med hensyn til problemet med den offentlige vurdering har jeg allerede oplyst én gang, at der i den gældende bekendtgørelse er mulighed for at ændre på vurderingerne, hvis der finder en ændring af brugen af ejendommen sted, der gør det relevant, så det er absolut ikke noget argument, der duer i denne sammenhæng.

Til hr. Glistrup skal jeg blot sige, at det kunne godt være, at den danske befolkning ønskede en anden samfundsudvikling her i landet, end man har haft i London, i det så højt af hr. Glistrup elskede Thatchers England. Det betyder altså, at den danske lovgivning mod hr. Glistrups vilje eventuelt kunne tænkes at indrette det danske samfund på en lidt anden måde, end man har gjort de steder. Det håber jeg meget at der er opbakning til. Jeg synes ikke, at eksemplet fra England er særlig attraktivt. Hr. Glistrups oplysning om, at der finder belåninger sted i forhold til priserne om 5 år, er det rene vås. Det er i modstrid med lovgivningen, og hvis kreditforeningerne gør det, skal der gribes ind over for det. Det må man ikke.

Endelig til det fri europæiske marked skal jeg sige, at selv udenlandske kreditforeninger, der eventuelt måtte få lov til at gå ind på det danske marked, skal naturligvis rette sig efter dansk lovgivning og yde lån på basis af nøjagtig de samme regler, som danske kreditinstitutter skal.

Med hensyn til muligheden for at låne udenlands er det netop kun et argument for at være uhyre betænkelig over for den liberalisering af kapitalbevægelserne, som er undervejs. Den vil nemlig i meget høj grad, og det er rigtigt, forhindre det danske Folketing i at føre selvstændig politik både på det økonomiske og også på et bredere samfundsudviklingsplan.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Jeg tror såmænd ikke, jeg kan blive enig med hr. Glistrup, uanset hvor mange bemærkninger vi tager, men grundlæggende er der to forskelle i vores opfattelse af det. Vi har nogle fordelingshensyn, vi gerne vil tage, det har hr. Glistrup ikke. Vi vil gerne tage hensyn til, hvordan bybilledet og byerne skal udvikle sig. Det vil hr. Glistrup ikke. Når man har to så grundlæggende forskellige holdninger til to væsentlige elementer i dette her, kan vi selvfølgelig ikke blive enige.

Vi taler om, at det er inflationsskabende. Når en ejendom er vurderet til 14,2 mio. kr. og bliver handlet til 54 mio. kr. og bliver belånt efter 70 mio. kr. i forventning om, at man kan få en husleje f.eks. fra staten på 1.500 kr. pr. m², er det selvfølgelig noget, der hænger sammen. Det er svært at sige, hvad der kommer først, hønen